

Ret i, at der kan tiltrænges et saadant Organ til at forlange og modtage Oplysninger fra Regeringen, og vi vil støtte den af det ærede Medlem udkastede Tanke, idet vi dog mener, at de fire store Partier paa Rigsdagen skulde repræsenteres med lige mange i dette eventuelle Udvalg. Men dette er jo noget, om hvilket der kan forhandles.

Jeg skal nu gaa over til at omtale nogle Spørgsmaal, der er af mere lokal Natur, men som ogsaa ligger mig paa Sinde. Det første angaar Dampskibsforbindelsen mellem Frederikshavn og Gøteborg. Imellem de to Byer har der i en Aarrække været daglig Fart; efter Krigens Udbrud blev Forbindelsen nedsat til 13 Gange ugentlig, og efter nogle Aars Forløb blev den yderligere reduceret først til 2 Gange ugentlig og saa til 1 Gang ugentlig. Nu er den helt suspenderet, idet man har henvist til Faren ved Minespæringerne mellem Frederikshavn og Gøteborg. Om disse Minespæringer nødvendiggor, at Ruten bliver indstillet, turde være et Spørgsmaal, og der har da ogsaa været Tale om at sejle fra Frederikshavn i en nordlig Bue til Paternoster ved den svenske Kyst, og derfra indenskærs til Gøteborg og vice versa. Ad den Rute vilde Sejladser vist være farefri, og ganske vist vilde den tage et Par Timer længere, men Bekostningerne herved vilde formentlig kunne dækkes indenfor den til den ordinære Rute fastsatte Sum ved en beskedent Fragtforhøjelse. Der kom, da Standsningen fandt Sted, ikke ubetydelige Varemængder fra Gøteborg til Nordjylland ad den Vej, særlig af Jern-, Staal- og Glasvarer. Disse Varer havde Forbrugerne billigere i Hænde, medens Ruten opretholdtes, ligesom Ruten havde sin ikke uvæsentlige Betydning ved at aflaste Jernbanedriften. At sætte Ruten i Gang igen inden Krigens Afslutning, vil den højtærede Trafikminister neppe indlade sig paa, og det skal jeg heller ikke bede ham om. Jeg berører kun Spørgsmaalet, fordi jeg tror, der er Kræfter i Bevægelse for helt at inddrage Ruten.

Nu har jeg set i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, at der for Finansaarene 1919—20 søges bevilget som Tilskud til Vedligeholdelse af Dampskibsforbindelsen mellem Frederikshavn og Gøteborg samme Beløb som det foregaaende Finansaar, og det glæder jeg mig over. Beløbet er 2 000 Kr. maanedlig, under Forudsætning af at Forbindelsen indskrænkes til en Gang ugentlig. Men det siges udtrykkelig, at det er Hensigten at søge Forbindelsen genoptaget i den hidtidige Udstrækning, naar normale

Forhold atter indtræder. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil fastholde sin Plan, der neppe falder sammen med Det forenede Dampskibsselskabs Ønsker. Saa vidt jeg ved, ønsker Det forenede Dampskibsselskab, at Ruten definitivt skal nedlægges. Men at nedlægge den Rute, der har bestaaet i nogle og fyrretyve Aar, vilde efter mit Skøn ikke alene være en Uret mod Frederikshavn og Nordjylland, det vilde ogsaa være lidt af en national Opgivelse, som ikke vilde geraade os til Ære. Og saa ringe er Trafikken heller ikke, selv i dette Aar, hvor Forholdene var ugunstige, har dens Godstrafik omfattet i de 3 Maaneder Februar, Marts, April 40 Tons for østgaaende, og 580 Tons for vestgaaende, og Passagerernes Antal har været 250, skønt de nævnte Maaneder altid var den daarligste Aarstid for Passagerer.

Der er paa indeværende Aars Finanslov vedtaget en samlet Bevilling paa 450 000 Kr. til Arbejder ved Frederikshavns Havn baade til Opførelsen af 28 Pakboder, forsynede med Ishuse, og til Udvidelse af Kajpladsen for de forskellige Kuttere, der søger Havnen. Kutterfiskeriet, der før hovedsageligt blev drevet som Snurrevaadsfiskeri, ved hvilket Fangsten holdtes levende i Damme og lossedes i Hyttefade uden Benyttelse af Kajplads, er i den senere Tid og særlig om Vinteren væsentlig blevet drevet ved Trawl. Denne Fiskemaade kræver større Kajplads, fordi Fiskene dør snart og hurtigt maa losses i Havnen for at behandles, og den Kajplads, der er disponibel for Frederikshavns 200 Fiskekuttere og for de svenske Fiskekuttere, som i stort Maal søger Havnen, er ganske utilstrækkelig. Arbejdets Gennemførelse skulde efter Oplysningerne strække sig over et længere Tidsrum, og for Finansaaret 1918—19 blev der som første Bidrag bevilget 50 000 Kr. — for det kommende Finansaar antager man, at 100 000 Kr. kan komme til Udbetaling. De 50 000 Kr., som blev bevilget ved den sidste Finanslov, er imidlertid ikke blevet anvendt, og man føler sig brøstholden over, at Omdannelsen af Havnens nordre Del, som er blevet nødvendiggjort ved Dokkens Udvidelse i den gamle Del af Havnen, ikke er blevet paabegyndt. Nu er jeg klar over, at det for Øjeblikket er vanskeligt at fremskaffe gode Materialer, og at Krigstilstanden paa mange Maader lægger Hindringer i Vejen, men jeg tillader mig alligevel at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om det dog ikke vil være muligt snart at begynde. Thi vel er Forholdene for Øje-